

COMUNICAT DE PRESĂ nr. 100/23

Luxemburg, 15 iunie 2023

Hotărârea Curții în cauza C-411/22 | Thermalhotel Fontana

Libera circulație a lucrătorilor se opune reglementării unui stat membru care condiționează o indemnizație de impunerea unei măsuri de izolare de către propriile autorități administrative

O astfel de reglementare poate conduce la o discriminare indirectă a lucrătorilor migranți

La sfârșitul anului 2020, mai mulți angajați ai hotelului austriac Thermalhotel Fontana au fost supuși unor teste de depistare a Covid-19. Hotelul a semnalat autorității sanitare austriece competente rezultatele testelor pozitive. Unii dintre angajații în cauză aveau reședința în Slovenia și în Ungaria. Prin urmare, autoritatea sanitară austriacă nu le-a impus măsuri de izolare în conformitate cu legea austriacă aplicabilă (EpiG¹), ci a informat autoritățile competente maghiare și slovene. Acestea din urmă au dispus ca angajații menționați să intre în izolare la domiciliile lor respective, în temeiul dreptului local. În aceste perioade de izolare, Thermalhotel Fontana a continuat să plătească remunerațiile angajaților în cauză, în conformitate cu dreptul austriac al muncii. Considerându-se subrogat în dreptul la indemnizație al angajaților săi ca urmare a plății salariului lor, hotelul a solicitat autorității administrative austriece relevante indemnizația pentru beneficiul nerealizat de angajații săi în perioadele menționate, în temeiul EpiG. Aceste cereri au fost respinse de autoritatea administrativă.

Acțiunile formulate împotriva acestei decizii au fost de asemenea respinse ca nefondate în primă instanță, întrucât tribunalul a apreciat că numai deciziile întemeiate pe o măsură administrativă adoptată în temeiul EpiG și care determină un beneficiu nerealizat pentru angajați dau naștere dreptului la indemnizație.

Curtea Administrativă din Austria a hotărât să suspende judecarea cauzei până la pronunțarea Curții cu privire **la problema dacă indemnizația acordată salariaților în timpul izolării lor constituie o „prestație de boală” în sensul Regulamentului privind coordonarea sistemelor de securitate socială² și, prin urmare, dacă această indemnizație intră în domeniul de aplicare al acestui regulament**. Dacă aceasta ar fi situația, instanța de trimitere consideră că, în conformitate cu aceste dispoziții, autoritățile austriece ar trebui să țină seama de o decizie de izolare emisă de autoritățile celorlalte state membre ca și cum ar fi fost adoptată de o autoritate națională.

În cazul în care răspunsul la prima întrebare ar fi însă negativ, **instanța de trimitere solicită să se stabilească dacă principiul liberei circulații a lucrătorilor, prevăzut la articolul 45 TFUE și la articolul 7 din Regulamentul nr. 492/2011³, se opune reglementării unui stat membru care condiționează acordarea indemnizației de faptul ca măsura de izolare să fi fost impusă de același stat membru.**

¹ Epidemiegesetz (Legea privind epidemiile).

² Regulamentul (CE) nr. 883/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2004 privind coordonarea sistemelor de securitate socială (JO 2004, L 166, p. 1, rectificare în JO 2004, L 200, p. 1, Ediție specială, 05/vol. 7, p. 82).

³ Regulamentul (UE) nr. 492/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 5 aprilie 2011 privind libera circulație a lucrătorilor în cadrul Uniunii (JO 2011, L 141, p. 1).

Curtea răspunde negativ la prima întrebare. În opinia sa, regulamentul privind coordonarea sistemelor de securitate socială se aplică prestațiilor care sunt acordate, pe de o parte, independent de orice apreciere individuală a nevoilor personale ale beneficiarilor, pe baza unei situații definite de lege, și, pe de altă parte, prestațiilor care se referă la riscurile enumerate în mod expres la articolul 3 alineatul (1) din regulamentul menționat. Curtea constată în continuare că a doua condiție nu este îndeplinită. Astfel, potrivit jurisprudenței sale constante, **„prestațiile de boală” în sensul dispoziției menționate au ca scop esențial vindecarea bolnavului**⁴. Or, nu aceasta este situația unei indemnizații precum cea prevăzută de EpiG, întrucât, pentru a obține o atare indemnizație, este irelevant dacă persoana care face obiectul măsurii de izolare este sau nu efectiv bolnavă. **O asemenea izolare nu este impusă în scopul vindecării persoanei în cauză, ci pentru a proteja populația împotriva contaminării de către aceasta din urmă.**

În ceea ce privește a doua întrebare, Curtea răspunde afirmativ, amintind că principiul liberei circulații a lucrătorilor implică eliminarea oricărei discriminări pe motiv de cetățenie în ceea ce privește încadrarea în muncă, remunerarea și celelalte condiții de muncă. Astfel, lucrătorul resortisant al unui stat membru beneficiază, pe teritoriul celorlalte state membre, de aceleași avantaje sociale și fiscale ca lucrătorii naționali. Aceasta rezultă din jurisprudența constantă potrivit căreia **o dispoziție de drept național trebuie considerată ca fiind indirect discriminatorie dacă îi poate afecta și, astfel, îi poate defavoriza mai mult pe lucrătorii resortisanți ai altor state membre decât pe lucrătorii naționali**⁵. Indemnizația prevăzută de EpiG este acordată doar persoanelor izolate în temeiul acestei legi, în urma aplicării ei de către autoritățile sanitare naționale, și anume, așadar, numai persoanelor care au reședința pe teritoriul național austriac. **Astfel, indemnizația este indirect legată de o condiție privind reședința pe teritoriul austriac, ceea ce îi afectează mai mult pe lucrătorii migranți și constituie, așadar, o discriminare indirectă.**

În ceea ce privește existența unei justificări obiective a măsurii, Curtea a considerat că este, desigur, în interesul sănătății publice, care permite limitarea liberei circulații a lucrătorilor, să fie impuse măsuri de izolare și ca plata unei indemnizații să fie prevăzută pentru a încuraja respectarea acestora. Cu toate acestea, **indemnizarea numai a persoanelor izolate în temeiul reglementării naționale, cu excluderea, printre altele, a lucrătorilor migranți izolați în temeiul măsurilor sanitare în vigoare în statul lor membru de reședință, nu pare aptă să atingă acest obiectiv.** Astfel, o indemnizație a unor asemenea lucrători migranți ar putea la fel de bine să îi încurajeze pe aceștia din urmă să respecte izolarea care le-a fost impusă, și aceasta în beneficiul sănătății publice.

MENȚIUNE: Trimiterea preliminară permite instanțelor din statele membre ca, în cadrul unui litigiu cu care sunt sesizate, să adreseze Curții întrebări cu privire la interpretarea dreptului Uniunii sau la validitatea unui act al Uniunii. Curtea nu soluționează litigiul național. Este de competența instanței naționale să soluționeze cauza conform deciziei Curții. Această decizie este obligatorie, în egală măsură, pentru celelalte instanțe naționale care sunt sesizate cu o problemă similară.

Document neoficial, destinat presei, care nu angajează răspunderea Curții de Justiție.

[Textul integral](#) al hotărârii se publică pe site-ul CURIA în ziua pronunțării.

Persoana de contact pentru presă: Corina-Gabriela Socoliuc ☎ (+352) 4303 4293

Imagini de la pronunțarea hotărârii sunt disponibile pe [„Europe by Satellite”](#) ☎ (+32) 2 2964106

Rămâneți conectați!

⁴ Hotărârea din 15 iulie 2021, A (Servicii publice de îngrijiri medicale), [C-535/19](#) (a se vedea de asemenea [CP 136/21](#)).

⁵ Hotărârea din 8 decembrie 2022, Caisse nationale d'assurance pension, [C-731/21](#) (a se vedea de asemenea [CP 199/22](#)).